

нието на Министерския съветъ, под № 1795 отъ 7 септемврий т. г. обнародвано въ държавенъ вестникъ брой 203 отъ 12 септемврий, съ което се забранява клането на телета и малачета до 1½ годишна възраст, прасета до 60 килограма и на агнета до 10 кгр. живо тегло.

Плѣвенската Земедѣлска Камара по начало е съгласна съ подобна мѣрка и намира, че прилагането на последната ще допринесе за спиране намалението на говедия добитѣкъ, но при сегашнитѣ пазарни цени на фуража и месото, силно ще бѣде увреденъ интереса на стопанина говедовѣдецъ по следнитѣ причини:

1. Посочената въ Министерското постановление възраст отъ 1½ години за телетата и малачетата, като граница, до която стопанина се задължава да не продава последнитѣ за клане, **трѣбва да се намали на 10—12 месеца**, понеже отъ направенитѣ проучвания е установено, че производственитѣ разноски за 1 кгр. прирѣстъ до тая възраст сѣ по-малки, отколкото до 1½ годишна възраст. **Още по-добре би било, ако вмѣсто възрастта, се постави минимална норма за живото тегло, подъ която да се забрани клането на младия добитѣкъ.** Въ такъвъ случай стопанина ще бѣде поощренъ по-добре да храни младитѣ животни, за да достигне опредѣлената норма за по-късъ срокъ, а съ това ще се подобри и качеството на месото и ще се намалятъ производственитѣ разноски. Подъ опредѣлената норма прираста значително поскъпва, защото много повече храна е потрѣбна за образуването на единица прирѣстъ, увеличава се риска отъ заболяване и смъртъ, увеличаватъ се разносцитѣ по отглеждането и лихвата на вложениия капиталъ въ животното, отъ амортизацията на постройкитѣ и др. Ако остане въ сила и за въ бѣдеще опредѣлената норма за възрастта на младия добитѣкъ, има голѣма опасностъ прилагането на тази мѣрка при известни случаи **да даде отрицателни резултати.** Много отъ стопанитѣ нѣматъ обори и достатъчно зърненъ и трѣвненъ фуражъ и задължителното държане на излишния младъ добитѣкъ ще бѣде истинско бреме за тѣхъ. Младитѣ животни ще бѣдатъ поставени при гладенъ режимъ и малкото храна, която ще получаватъ ще бѣде за смѣтка на оскѣдната дажба на работния и продуктивенъ добитѣкъ въ стопанството. Съ пукването на пролѣтъта, младитѣ животни ще бѣдатъ пускани на беднитѣ общински пасища и мери, за да събиратъ сами храната и вследствие на което при навършване на 1½ година **ще бѣдатъ въ лошо тѣлесно състояние и месото имъ ще бѣде долнокачествено и съ ниска хранителна стойностъ.** Нѣщо повече, при сегашното ниво на ценитѣ на фуража и младия добитѣкъ, даже и стопани, които раполагатъ съ достатъчно фуражъ ще